

VECKOBLADET

Nr 13 webbform

090417

KRISMÖTE!

Lördag 11–12 på Mårtenstorget spelar Röda Kapellet krisrelaterade melodier, i vilka det bland annat kommer att betonas att staten och kapitalet sitter i samma båt, men att det är andra som rör.

Mellan låtarna kommer fil. dr Mats Olsson att analysera krisens orsaker och yttringar.

Pressgrannar: ”efter arbetet”

Nummer 9 av tidningen är full av intressant ekonomisk och politisk debatt och ögonöppnande reportage. Vi bör förstås läsa den. Debattera och ifrågasätta. Nedan några citat om globaliseringen, chefslönerna i fackföreningsrörelsen och vad det innebär att vara lågavlönad.

”Globaliseringen är ingen ursäkt: Ekonomin är blixtnabb när det gäller att flytta miljarder på konton över jorden. Men den verkiga ekonomin, den som handlar om handel, produktioner, marknad och arbete är mycket långsammare och mindre global.” Johan Ehrenberg, Sten Ljunggren.

”Lägsta chefslön i i arbetarrörelsens pensionsbolag är 61 500! Jag vet inte... Det verkar inte som om LO-ledningen helt enkelt begriper vilken låtsasvärld de lever i. Det handlar inte om kommunikationsproblem. Det handlar om att man gör fel.” Johan Ehrenberg.

”Det kommer att bli vi lågavlönade skattebetalare som får betala priset för att sätta ekonomin på fötter igen”. ”efter arbetet” citerar ett inlägg i radioprogrammet OBS av Håkan Arvidsson, universitetslektor med en årsinkomst på 545 000 kronor.

Läst av Gunnar Stensson

Målaren Carl Fredrik Hill hälsar våren

Hviskande lindarne talar om leende nöjen
Friskande vindarne sala om teende löjen
Diskande grindarne gala, dom seende plöjen
Griskande hindarne fala, gom beende öjen
Biskande flindarne gala tom geende glöjen
Sliskande skindarne hala drom bleende töjen

Kulturtips

Mikael Wiehe

på Palladium söndag 19 april.

[Läs mer](#)

Latin Latin Latin

En het konsert som till och med kan få den kallaste nordbo att tina upp! Cha Cha, Salsa, Songo, Rumba, Bossa, 19 april på Babel

[Läs mer](#)

Energikick

På Turning Torso Gallery 24 mars och 20 april.

Miljöförvaltningen BJUDER malmöborna på relationskomedi om klimatförändringarna!

[Läs mer](#)

KATYN (Massakern i Katyn)

Oscarnominerade KATYN (Massakern i Katyn) av den polske regissören Andrzej Wajda i Lund! Specialvisning och filmseminarium på onsdag den 22 april, kl.19.00 på Kino i Lund.

[Läs mer](#)

Klezmfobia

Rockig klezmermusik från Danmark, på Inkonst 22 april

[Läs mer](#)

Marilyn

Onsdag 22 april på Lilla Teatern i Lund.

[Läs mer](#)

bob hund

på KB torsdag 23 april och på Mejeriet i Lund fredag 24 april

[Läs mer](#)

Mando Diao

på Mejeriet i Lund torsdag 23 april.

[Läs mer](#)

Henric Holmberg och Ensemble Mare Balticum i Ögonblicket andetag

På Palladium 24 april kl 19.30

[Läs mer](#)

ZULU 9.30

Salsareggae & dancegrooves från Barcelona! På Babel 24 april.

[Läs mer](#)

LISE&GERTRUDS NYA SHOW

Picknickteater på Victoria 24-25 april.

[Läs mer](#)

Hela kulturcentralens [program](#)

Sverigedemokraternas visor

Sveriges Radio har i några program ägnat sig åt att belägga att Sverigedemokraterna (SD) är främlingsfientliga. De t.o.m. sjunger visor med den inriktningen och hädar därvid minnet av Olof Palme.

Det är svårt att tänka sig en mera ointressant nyhet. Alla vet att SD är främlingsfientliga. De älskar ju att själv tala om det i varje sammanhang.

Jag skrev för drygt ett år sen två artiklar i VB om hur man bekämpar SD för jag antar att det ändå är det det gäller. Det var inget originellt och jag var inspirerad av vad jag hört Herman Schmied säga på grundval av de danska erfarenheterna av DF.

Idén är helt enkelt att neka SD att tala i sitt favoritämne. Be dem tala om hur de ser på skattepolitiken, jämställdhetsfrågorna, klimatkrisen, etc. De kommer då att ta varje tillfälle att säga att vart och ett av problemen beror på ”massinvandringen”. Konstatera då bara att de har fel och att fråga vad de tycker ska göras åt de faktiska frågorna.

Det här rör oss i vänstern: SD rekryterar en större andel av sina väljare ur arbetarklassen än något annat parti. Det missnöje de vädjar till är berättigat: alltför många människor har lämnats utanför det samhälle som växt fram de senaste tjugo åren. Och det är det mest tragiska: delar av arbetarklassen vänder sig till ett högerparti (22 procent i kommunalvalet i Landskrona 2006). Ett populistiskt högerparti men ett parti som i allt väsentligt följer med borgarna och som är emot varje form för solidaritet. Familjen, kvinnan kvar vid spisen. Utrikespolitik? Nej, det har vi ingen säger företrädarna. Jo, förresten, vi stödjer Israel.

Det har hänt gång på gång i Lunds fullmäktige att företrädare för andra partier går upp och käftar med SD och talar mot deras invandringspolitik. Det är det de vill, tala i stället om deras högerpolitik.

En sak till: det finns en sorts fin-i-kanten-anda numera i politiken som jag har väldigt svårt för. Jag avskyr SD och allt vad de står för men nog kan man spara sin indignation till annat. än deras visor Politik är ingen sport för gentleman, grovheter och nidvisor är integrerade inslag. De politiskt korrekta radioreporterna blir såå upprörda över SD-arnas Palmevisa. Herregud, vad har man inte sjungit i sin dag.

Sten H.

Bred majoritet för höjning av busstaxan

Onsdag i denna vecka hade Tekniska nämnden att ta ställning till ett förslag från tjänstemännen om att höja taxan i kollektivtrafiken från den 15 augusti i år. Kontanttaxan för vuxna i Stadstrafiken föreslogs höjas från 15 till 16 kronor (med motsvarande höjningar för barn och för periodkort) , medan färdtjänstens grundbelopp föreslogs höjas från 18 till 19 kronor.

S och MP för en höjning...

Den som hade hoppats på att de rödgröna skulle göra frågan om taxan i kollektivtrafiken till en profilfråga och enligt gå emot höjning fick se sina förväntningar komma på skam. En bred majoritet bestående av det borgerliga blocket, MP och S röstade för höjningen av biljettpriset i Stadstrafiken.

Samtidigt som Lund gör en av de största kapacitetsökningarna i biltrafiken någonsin (Sydöstra ringvägen, trafikplats Råby m m) höjer man taxan i stadstrafiken! Samtidigt som klimathotet blir större för praktiskt taget varje dag som går beslutar man om åtgärder som minskar bussresandet!

...V och DV emot

Enbart Vänsterpartiet röstade emot höjningen av busstaxan. Demokratisk Vänster (som inte hade rösträtt) gjorde en protokollsanteckning där vi klargjorde att vi var emot höjningen.

Kluset folkparti

En liten överraskning bjöd Oskar Krantz, FP, på. Han fronderade mot sina borgerliga kamrater och röstade emot en höjning av avgiften i färdtjänsten. Röstade emot gjorde också den rödgröna oppositionen. (Hans partikollega, Kerstin Lindbom röstade däremot för att öka taxan i färdtjänsten med motiveringen att det skulle tvinga fler färdtjänstresenärer att åka med Stadstrafiken i stället. Hon sa inte så rakt ut, men det var innebörden av hennes argumentation). På grund av Krantz ställningstagande blev det inget förslag från Tekniska nämnden till Kommunfullmäktige om att höja färdtjänstavgiften. För det är Kommunfullmäktige som har sista ordet i frågan om taxorna i kollektivtrafiken. Och ärendet lär komma upp där redan vid majsammanträdet. En livlig diskussion kan väntas. Och det skulle inte förvåna om MP ändrat inställning när frågan kommer upp i fullmäktige.

Vid detta nämndsammanträde togs också beslut om budget för 2010. Till detta återkommer jag, förhoppningsvis, i nästa nummer av VB.

Ulf Nymark

Nya soldater till krigets Afghanistan

Efter påsk skickas nya soldater till krigets Afghanistan. De kan få det svårt. De har av uppgifter i media att döma inte kunnat fullgöra sin utbildning.

De skulle nämligen fullt utrustade och beväpnade möta lokalbefolkningen på Rinkebytorg. Tanken var att låta dem röra sig bland civilbefolkningen i multikulturell miljö; så soldaterna fick ”prova hur det känns att vistas på en plats där olika språk och kulturer sammanstrålar”. Innan de liksom landar i norra Afghanistan...

Pressmeddelandet kom den 1 april. Folkpartiets Lotta Edholm trodde att pressmeddelandet var ett aprilskämt. Förstår henne. Moderaternas Mahmood Fahmi oroas av att folk kan känna att ”den svenska militären övar bland oss bara för att vi är invandrare”. Förstår honom. Vänsterpartiets Ann Margarethe Livh har ”svårt att inte uppfatta detta som ännu ett steg i att utmåla invånarna i förorten som potentiella fiender” (efter bl a Rosengårdsrapporten). Instämmer.

Men Livgardets informationschef förstår alls inte. Hon säger att ”Det är en högst fredlig övning” och att den ”går till precis som om de var i fält”: – Vi kommer att gå runt och säga: ”Hej, hur mår du?”. Det dominerande arbetet inom utlandsstyrkan är ju att knyta kontakter och ha en dialog med lokalbefolkningen...

Att valet föll på Rinkeby motiverar informationschefen med att ”Soldaterna behöver en plats som är lätt att ta sig till”. Kanske borde de stanna där. Avståndet mellan Kungsängen och verkligheten i Afghanistan är uppenbarligen oändligt. Vet inte vilket som är värst: att med

militär ockupera Rinkebytorget eller att strosa runt, typ, i multikulturella Mazar-i-Sharif; en AK-5:a på axeln, ett leende och "Tjaba, läget"? på läpparna. Förmodligen är det lika illa vilket som.

Anders Davidson

Penninggaloppen

Jag är inte ekonom, men det är i dag omöjligt att låta bli att försöka förstå vad som händer med världsekonomin. Jag har t.o.m. skaffat ett slitet ex av Klas Eklunds klassiska lärobok "Vår ekonomi" för att bilda mig. Min är från 1990 och är alltså två till tre kriser föråldrad.

Boken har just utkommit i elfte upplagan, men det verkar inte som om det hade hjälpt med en senare. Bo Rothstein skriver i Axess 2/09: "...marknader har en inneboende logik som tenderar att göra dem självförstörande. ... En genomgång jag gjort visar att läroböckerna i nationalekonomi på våra universitet och högskolor är närmast kliniskt rensade från problematiken med marknadens inneboende tendens att pervertera de offentliga institutioner som behövs för att de skall fungera någotsånär effektivt. Och om Eklunds bok:

Landets mest sålda bok i ämnet, Vår ekonomi, författad av Klas Eklund, vilken sedan publiceringen 1990 utkommit i tio upplagor, innehåller till exempel inte en enda rad om dessa problem. Trots att korruption och ekonomisk lobbyism och därmed sammanhängande problem är synnerligen vanliga världen över syns denna problematik nästan inte alls i utbildningen av ekonomer, statsvetare eller andra samhällsvetare. Därmed har man enligt min uppfattning handikappat generationer av studenter vad gäller deras förmåga att förstå grundproblemet i den verklighet de kommer att arbeta i. För att råda bot på detta är ett grundläggande paradigmskifte i såväl forskning som undervisning inom dessa ämnen nödvändigt."

Tja, det verkar som om det finns utrymme för ett och annat studerandeinitiativ när det gäller universitetens läroplaner och kursutbud. Man skulle t.ex. kunna bilda institutionsgrupper som ser på hur det står till i det egna ämnet och sen samverka i en paraplyorganisation, förslagsvis under namnet "Studerande för ett Demokratiskt Samhälle". Det kunde väl vara nåt?

Överkonsumtion eller svältkur?

Den osofistikerade krisförklaring jag för tillfället omfattar är följande. Sedan länge – början av 1990-talet – har vi i västvärlden inbillat oss att det numera gäller helt andra ekonomisk lagar än tidigare. Vi har tänkt oss att värdena hela tiden ökar: på hus, aktier etc. och att vår omvärld kan förse oss med de produkter vi vill förbruka. Det har gått bra och har lagt grunden till en överkonsumtion. Den är inte lika hög för alla: vi vet att inom länderna har inkomst- och därmed levnadsnivåskillnaderna ökat dramatiskt. Värst ut på området är USA som har fört ett antal krig och byggt ut sin militärmakt för oerhörda summor. Det har man kunnat därför att världen, framför allt Kina, har satsat sina pengar på amerikanska statsobligationer plus att folk runt om i världen, från Argentina till Zambia, samlar dollar i byråålderna. Folk i lägre inkomstlägen i USA har kunnat delta i konsumtionen genom att använda sig av kreditmöjligheter, antingen det gällt huslån eller kontokort. Sådan kreditexpansion kommer alltid förr eller senare till ett stopp och nu var det dags. Det blev inte bättre av att krediterna i sin tur blev handelsvaror mellan finansinstituten. Bubblan brast. Alla blev försiktiga, köper färre bilar, bygger inte hus etc. Lågkonjunkturen är här.

Vad gör man då? Tydligt finns det två recept. Det ena tillämpar man i länder som Island och Lettland: de har uppenbarligen haft alldeles för hög nivå på konsumtion och investeringar. De får låna att komma ur det värsta under villkor att de kraftigt skär ner på sina utgifter. Sen finns det andra länder som USA som är lika illa ute. Där jobbar staten i stället med att hålla uppe konsumtionen. Man bekämpar överkonsumtionen genom att se till att den

hålls uppe. Och så säger man att det är Keynes metod, den som hjälpte många länder att komma ur 30-talskrisen. Men det var väl en annan sorts kris? Min slutsats just nu är att det inte är rimligt att pumpa ut pengar till skattelättnader etc. Vi borde höja skatten och sen använda pengar till produktiv nytta, dvs. investeringar i infrastruktur, industrier, forskning etc vilket också ger jobb.

Det är Marx som gäller

Jag går vidare i min jakt på bättre vetande. Och då har jag förstått att de verkligt hårda grabbarna inom ekonomin inte läser *Veckans Affärer*, *Dagens Industri* eller ens *The Economist*. Nej det som gäller är *Financial Times*, den skära, tunnbladiga i fullformat. Och i den en särskild skribent: Martin Wolf, en 62-årig ekonomikommentator med en doktorsexamen i ekonomi i botten.

I veckan intervjuades Martin Wolf i den danska dagstidningen *Information*. Han förkunnar frankt: -Kapitalismen i dess hittillsvarande form är döende. Det har tagit lång tid för folk – inklusive mig själv – att inse det. I motsats till förr reagerar nu marknaden positivt på statsinterventioner.

Reportern ser sig om i rummet, fyllt av böcker. Men på bordet ligger bara en bok, ”Kapitalet” av Karl Marx. Wolf säger: -Karl Marx var mycket insiktsfull, men det är för tidigt att säga om han hade rätt. Kanske hade Schumpeter ännu mera rätt.

Man kommer att tänka på ett yttrande av Galbraith: I helvetet finns en särskild avdelning för ekonomer där de läser upp sina prognoser för varandra.

Lucifer

Staden Lund i ett 40-års-perspektiv; Synpunkter på översiktsplanen

På kartan liknar Lunds kommun en höna. Strupen blottas mot Staffanstorp, näbben hackar i Lomma, den röda kammen retar Kävlinge och Eslöv, stjärten kittlar Sjöbo och gumpen trycker mot Svedala.

Kommunens hjärna är staden Lund. Där bor drygt 80 000 av invånarna. Återstående 25 000 är fördelade på inälvorna: Sandby (krävan), Dalby (hjärtat), Genarp (magsäcken) och Veberöd (tarmen).

Hjärnan är förstas intressantast. För att fungera måste den ha tillgång till luft, ljus och grönska, kort sagt en god miljö i och intill den förtätade staden. Annars förkalkas den, förgiftas av kadmium och förtvinar av blodbrist. Ett förtätat Lund förutsätter ett grönt bälte runt staden med gröna kilar in till centrum. Men urbaniseringen tär på grönskan.

För de drygt 40 000 människorna i sydvästra Lund utgör stadsparken, Sankt Lars-parken, det gröna stråket till Höje å och vandringsleden längs ån bort till Värpinge en ännu frisk, ljus och grönskande strövmiljö i och nära centrum.

Allt är inte negativt. Höje å natur- och kulturstig förlängs i ett kommunalt samarbete med Lomma, Staffanstorp och Svedala för att till slut bilda en grön korridor från Sturup till Lommabukten tvärs igenom en av de mest urbaniserade delarna av Sverige. Ett utvidgat samarbete med Staffanstorp är nödvändigt för att bevara miljön längs båda stränderna av Höje å.

Dessa varma aprildagar myllrar hela strövområdet av glada människor i alla åldrar.

Privatisering vanvårdar naturmiljön

Men vi upplever sedan flera år hur denna stora naturtillgång förslösas och vanvårdas samtidigt som ekonomiska intressen hackar i sig bit för bit så att snart inget återstår.

Det var naturligtvis ett gigantiskt misstag att Lunds kommun lät Sankt Lars-området privatiseras i stället för att köpa det av landstinget. Under de tio-tolv åren av privat innehav har parken utsatts för vanvård och exploatering. Kulturminnen som danspaviljongen vid Höje å har förstörts.

Den stora parkyta söder om Klostergården som omgav den tidigare Barn- och ungdomspsykologiska kliniken står i tur att offras för att bereda plats åt konventionell förstadsbebyggelse. Kommunfullmäktige röstade 2007 trots stark kritik från en bred opinion igenom ett dåligt planförslag. För ett halvår sedan vann det laga kraft.

I stället för att anpassa bebyggelsen till de naturliga förutsättningarna och minimera miljöskadan föreslår planen att man hyvlar bort den frodiga pilevall som omger området och skapar på det sättet en plan steril yta för en rektangulär förort. Regnbågs kvarteret i norr växer samman med den nya bebyggelsen, som döljer parkvegetationen. Biltrafik dras in i området på nybyggda vägar.

Om Bup-området över huvud taget ska bebyggas är det ett minimikrav att bebyggelsen sker innanför en bevarad pilevall som begränsar exploateringen.

Enligt planen ska så kallade stadsvillor byggas närmast Höje å. Det kan bli ödesdigert. ”Om vattennivån är hög i Öresund, Höje å och Kävlingeån däms vattnet upp och svämmar ut över låglänta marker”, för att citera Översiktsplan 2010. ”Klimat- och sårbarhetsutredningen (SOU 2007:60) visar att antalet dagar med kraftig nederbörd kommer att öka under vinter, vår och höst. Höga flöden kommer att öka kraftigt, bland annat i västra Götaland.”

Vi som dagligen rör oss i området vet att ängsmarken längs Höje å från Sankt Lars-parken till järnvägen varje vinter flera gånger förvandlas till en väldig vattenyta. Vi kan lätt föreställa oss hur stadsvillorna sjunker i gyttjan.

Också av detta skäl vore det rationellt att omarbeta planen för området.

Nu får man hoppas att rådande ekonomisk kris försenar utbyggnaden Bup-området så att tid till eftertanke ges.

Bygg två, tre, flera Klostergården i Lunds kommun!

Däremot är det viktigt att det planerade långa huset mellan Klostergårdens idrottsplats och Stattenavägen kommer till stånd snarast. Det skulle ge 450 lägenheter (tre gånger fler än den skövlande bebyggelsen i Bup-området) och förvandla en av Lunds fulaste och blåsigaste parkeringsplatser till ett skyddat parkområde.

När kommunen bygger bostäder för den växande befolkningen är det viktigt att ta tillvara erfarenheterna från Klostergården. Där skapades för 40 år sedan i ett slag ett samhälle för cirka 5000 boende. Naturen runt omkring bevarades genom att man gjorde husen höga, åtta våningar, och därigenom tog liten markyta i anspråk. Alla fick tillgång till det gröna. Alla hade ett centrum med dagligvarubutiker på bekvämt, bilfritt gångavstånd. Hissarna gjorde lägenheterna tillgängliga för alla, äldre som yngre. Många av dem som flyttade in för 40 år sedan bor fortfarande kvar. Många av de som bodde där som barn har flyttat tillbaka som vuxna.

Bebyggelsen utformades som tio trygga fyrkantiga gårdar, där barnen kan leka och de boende umgås. Vägen till den närbelägna skolan gjordes bilfri. Barnen har sina klasskamrater nära sig. De har tillgång till natur där de kan bygga hyddor, spela boll, ströva omkring. Det är en villfarelse att tro att miljön för barnfamiljer är bättre i glesa villaområden än i områden som Klostergården. I villaområdena är det längre till kamraterna, längre till skolan, längre till centrum, större bilberoende och större avstånd. Våldiga ytor natur eller åkermark tas i anspråk. Dessutom och som en konsekvens är det tråkigare att bo där.

Översiktsplanen tycks sitta fast i småhustänkandet, där små, extremt ytkrävande enplanshus skapar avstånd som nödvändiggör en eller två bilar per familj. Vantrivseln i sådana områden är ett huvudtema i samtida samhällskritisk litteratur.

Nej, reproducera inte det förgångna bilsamhällets tristaste, mest energikrävande boendeform! Var framsynta, geniala och modiga som de planerare, arkitekter och

byggmästare i Lund som för femtio år sedan skapade Klostergården! Var kreativa som det Lund som gav dem möjligheten att förverkliga sina visioner!

Bygg två, tre, flera Klostergården i Lunds kommun, välplanerade, vackra höghussamhällen, gärna med djärv utformning som det så kallade holmenkollenhuset, med alla samhällsfunktioner, kollektiv spårbunden trafik och härlig utsikt över slätt och hagar där spårvagnar och pågatåg kilar fram på blänkande spår mellan klostergårdarna!

Det är det optimala sättet för samhällsbyggande i tätbefolkade slättlandskap där det gäller att bevara så mycket naturmiljö och åkermark som möjligt. Klostergårdens byalag står till tjänst med guidade vandringar.

Eliminera miljöfarliga industriområden i attraktiva lägen nära Lunds centrum

Ett annat hot mot Höje å-området är förslaget att dra Åkerlund och Rausings väg tvärs över å ner till väg 108. Förslaget motiveras av önskemålet att ge den tunga lastbilstrafiken direktförbindelse med det stora industriområdet intill Klostergården på Rådmansvången. Åtgärden skulle visserligen begränsa den tunga trafiken på Stattenavägen men det skulle vara förödande för naturen vid ån.

Ett självklart mål för Lunds långsiktiga planering måste vara att eliminera industriområdet på Rådmansvången och i stället bygga för boende i den potentiellt vackra miljö som slutningarna ner mot Höje å erbjuder. I modern stadsplanering är det inte rimligt att acceptera industriområden i attraktiva lägen nära centrum av en växande stad.

Befolkningen i sydvästra Lund skulle öka, samtidigt som boendemiljön förbättrades (även på Klostergården som för ett decennium drabbades av utsläpp från industriområdet) med tillgång till natur i omedelbar närhet till boendet. Därmed elimineras givetvis också behovet av förlängning av Åkerlund och Rausings väg.

Perspektivet för en sådan omvandling är givetvis långt. Just därför bör planeringen börja i god tid.

Pågatågshållplats för den växande befolkningen

Som Gunnar Sandin påpekade i förra numret av Veckobladet blir det möjligt att åter bygga en pågatågshållplats vid Klostergården när det fjärde järnvägsspåret blir färdigt. Läget är utomordentligt för Klostergårdsborna, för en stor del av befolkningen på Väster och för de boende i den framtida stadsdelen Rådmansvången.

Tågresandet till Malmö skulle öka, bil- och busstrafiken på motorvägen minska och trycket på centralstationen lindras. En Klostergårdshållplats skulle också underlätta kollektivresandet från Malmö och från orter norr om Lund till stora evenemang i sporthallen och minska behovet av bilar, vägar och parkeringsplatser runt idrottsplatsen.

Gunnar Stensson

”Obama har gjort ett stort, kanske irreparabelt misstag”

För ett par veckor sedan kommenterade Immanuel Wallerstein president Obamas beslut att fortsätta det krig som president Bush startade i Afghanistan 2001 och de senare inledda bombningarna av Pakistans gränsprovinser.

Han skriver, att vice-president Biden tycks ha varnat för att kriget kan bli ett trask som det blir lika svårt att dra sig ur som Vietnamkriget.

Detta är något som angår oss direkt, eftersom också den svenska regeringen bestämt sig för att hoppa i trasket.

Varför och varthän?

Wallerstein ställer två frågor. Varför fattade Obama beslutet? Och vilka blir konsekvenserna?

Så här svarar Obama. "Situationen blir allt farligare. Afghanistans framtid är sammanlänkad med Pakistans. För amerikaner har Pakistans gränsregion blivit den farligaste platsen på jorden."

Och varför är det så farligt? Helt enkelt för att gränsregionen blivit en fristad där al – Qaeda kan "träna terrorister" och "planera attacker" inte bara mot Afghanistan och USA utan överallt i världen.

Politiken kallas inte längre "war on terrorism" men det är svårt att se skillnaden. Obama hävdar att Bushregeringen hade förlorat sitt fokus och att han nu har infört en ny och bättre helhetsstrategi. Han tänker kort sagt göra jobbet bättre än Bush.

Obamas nya(?) politik

Vad är det nya? USA ska sända ytterligare 17000 soldater och 4000 utbildare till de afghanska styrkorna. Pakistan erbjuds 1,5 miljarder dollar per år under fem år för att "bygga skolor, vägar och sjukhus". USA ska sända "jordbruksexperter, lärare, ingenjörer och jurister" till Afghanistan" för att "utveckla en ekonomi som inte domineras av droger".

Obama säger att "kampen mot extremismen inte kan ha framgång om den bara förs med kulor och bomber". Han ställer krav på Pakistan. Landet måste "visa sin vilja att utrota al-Qaeda och de våldsamma extremisterna innanför sina gränser". I Afghanistan ska USA "sluta ett nytt avtal med regeringen för att få slut på korruptionen" Problemet är att regeringarna i Afghanistan och Pakistan visserligen är tacksamma för pengarna, men att de inte lovar något bestämt. Och Obama har inte sagt vad han kommer att göra om de inte uppfyller villkoren.

Obama säger också "det kan inte bli någon fred utan försoning med tidigare fiender". Försoning? Erbjudandet gäller inte talibanernas hårda kärna utan bara dem som har "tagit till vapen på grund av påtryckningar eller för pengar". För att uppnå försoning vill Obama skapa en ny kontaktgrupp i vilken inte bara "våra Nato-allierade" utan också "de centralasiatiska staterna, Gulf-staterna, Iran, Ryssland, Indien och Kina ingår."

Kyligt mottagande

Obamas förslag har fått ett kyligt mottagande utom från spillrorna av de neokonservativa och från danska liberaler. Iran, Ryssland, Indien och Kina är särskilt kallsinniga mot förslaget om försoning med de så kallade moderata talibanerna. Och talibanerna har reagerat med att sluta sin led.

Framtiden?

Hur ser det ut om ett halvår? Det kommer att finnas fler USA-soldater i Afghanistan. Amerikanska generaler kommer att hävda att de 21000 som Obama skickat inte räcker till. Nato-trupperna kommer snarast att dra sig ur. Bombningarna i Pakistan fortsätter och utvidgas sannolikt. Detta leder till ökade anti-amerikanska stämningar. Den pakistanska regeringen kommer inte att vända sig mot talibanerna eftersom den inte kan.

Kort sagt kommer Obamas mål "att störa, avvärja och besegra al Qaeda i Pakistan och Afghanistan och förhindra att de återvänder till någondera landet" att vara mer avlägset än någonsin.

Frågan är vad Obama då kan göra? Hålla fast vid sin politik? Öka truppinsatsen samtidigt som han gör förändringar i den lokala politiska ledningen? Eller sticka svansen mellan benen och dra sig ur? Vad han än väljer kommer han att kritiseras.

"Jag (Wallerstein) tror att han gjort ett stort, förmodligen irreparabelt, misstag".

Gunnar Stensson

Turistlada I och II i en överflödigt samtid

Venedig hade sina mecenater och dagens Lund har Arne Paulsson ... För Malmö ritar Calatrava medan urbs Universitas hyllar en alldeles EU- och könskorrekt likaledes spansk arkitekt som dock snarare borde svara inför en kollegiedomstol för planerad grov visuell kontaminering samt ett övermaga sabotageförsök på en medeltida svensk provinsstads kultur- och även naturvärden.

Räcker inte att Helgo Zettervall makeupade domkyrkan i riktning stiftets mest imposanta Tegnérlada, ett stycke estetisk eller turistkonfekt inför västliga avkristnandets stora sekel samt egentligen en nyklassicistisk helrenovering med diverse medeltida krusiduller och antikpatina. Nå, kulturen motståndskraftig även inför självförälskade tidsåldrar som industrialismen, och vi slapp ju blanka själlösheten hos exempelvis V. Vram eller Maglarp, nu riven. Fast Allhelgonakyrkan bra nära! Bägge Lundaturistkatedraler jämte högtids evenemangsestrader har dock tveklöst atmosfär och en viss resning - samt är bådaderna numera konsekventa som en ingenjörssritning.

Ja, är staden åter på väg in i bondska barbariet, med "besökscentrum"? 1980-talet sista decenniet med viss klass på nybyggnationen som Västra station med sitt stilsäkert funktionsförnyade godsmagasin därtill cykelöverfarten och dess forna Oscarsbroalludering, i formspråket. Men nu abruptterminerade kulturseptiska amokkapitalismen samt ett diarréfrenetiskt infrastrukturideal har sjangserat urbaniteten och därtill tömt glesa landsändar även i Skåne, på fungerande bygdeliv. Frälsta biltokeriet på sena 60-talet födde härledes idén om sk genombrottet och rälsbundna rörlighetsfnattet en generation senare gav oss en liknande huvudlöshet, på andra dvs nord-sydliga ledden. Brysselska rikskorridoren alltså stambanan alltmer sprängfylld på tåg och spår medan resten av landskapet svältföds på nyräls eller trafik med hållplatser, där 2021 är senaste skambudet för dem hatar det lokala, och hemorten. Vi ser politiker på marxistiska EU- och Mammonvänsterkanten som ärendepojkar eller -flicka, åt speedtokotta Banverksfunktionärer som hjärntvättats till skoningslös statssyn och rotlös modernitet.

Nå, baks till lilla och, tills vidare, andligen oavlåtligt krympande "storstaden". Kan vår tid blott förstöra och producera fulhet? Vad säger "torparungen" A. Paulsson, halvgud i samtidsLund dvs nyrika småborgerlighetens sydsvenska paradfäste och skånska onödighetsekonominns främsta exponent, den givit sig åt materiella djävulen. En lång tid med inga eller sparsmakade resurser är av nöden - inte minst för naturen och övriga djurvärlden. Människan en tvåbent råtta?

Jörgen L